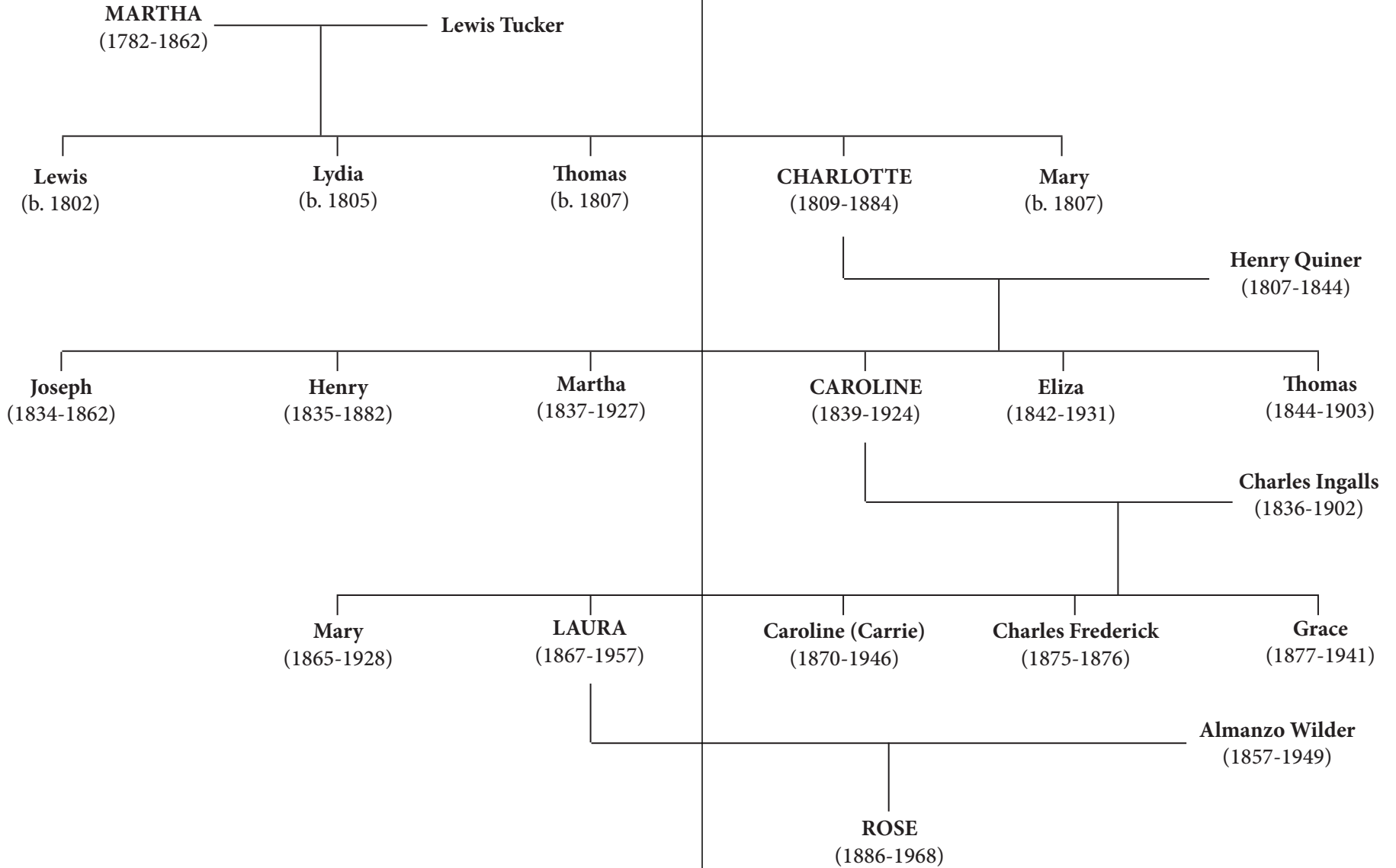
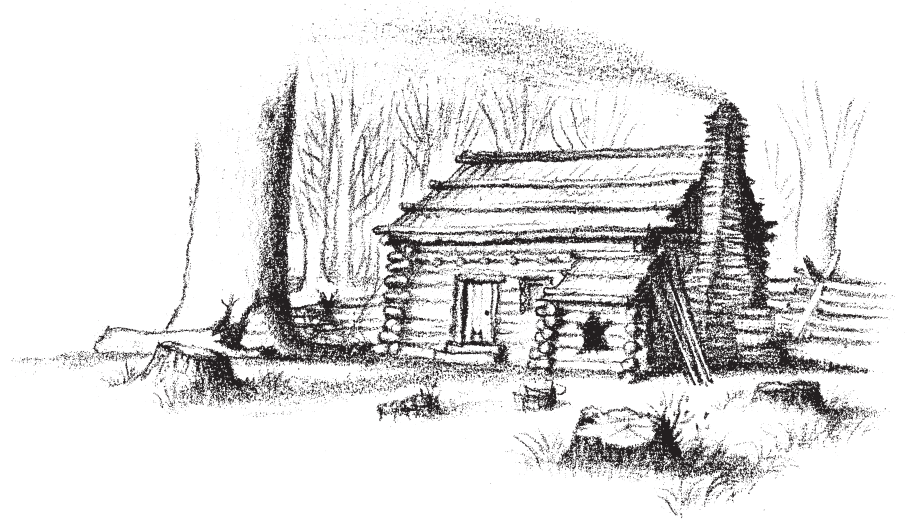

PHỞ HỘ GIA ĐÌNH

Giữa Đại Ngàn xanh thẳm

Ngày xa xưa, sáu mươi năm về trước⁽¹⁾, có một cô bé sống trong Đại Ngàn ở miền Wisconsin⁽²⁾, trong một ngôi nhà nhỏ màu xám làm bằng gỗ.

Những cây cổ thụ cao to, rậm rạp trong Đại Ngàn vây quanh ngôi nhà, xa xa là những cây cổ thụ khác và xa hơn nữa cũng toàn là cây cối. Nếu có ai đi về hướng Bắc trong một ngày, một tuần, thậm chí là một tháng tròn, cũng chỉ thấy toàn cây cối. Không có căn nhà nào. Không

(1) Tác giả sinh năm 1867, tác phẩm này được in lần đầu vào năm 1932

(2) Wisconsin là một tiểu bang miền trung tây Hoa Kỳ.

có con đường nào. Không có bóng người nào. Chỉ toàn cây cối và đám thú hoang sống chung quanh họ.

Bầy chó sói sống trong Đại Ngàn, cùng lũ gấu và đám mèo rừng khổng lồ. Cây hương, chồn và rái cá sống bên con rạch. Cáo làm hang trên đồi và nai thì lang thang khắp nơi.

Từ hướng Đông ngôi nhà gỗ nhỏ, xuyên hướng Tây, biết bao nhiêu dặm toàn cây cối và lưa thưa chỉ có vài căn nhà gỗ nhỏ nằm rải rác đằng xa ven bờ Đại Ngàn.

Hút tầm mắt cô bé chỉ có độc nhất ngôi nhà nhỏ nơi cô bé sống với ba, má, chị gái Mary và em gái nhỏ Carrie. Có một con đường mòn in dấu xe ngựa đằng trước nhà, uốn cong, rồi ngoằn ngoèo biến mất hẳn vào rừng cây nơi thú hoang đang sống, nhưng cô bé không biết nó dẫn đến đâu và cuối đường là nơi nào.

Cô bé tên là Laura. Cô gọi cha là *ba*, và gọi mẹ là *má*. Vào thời đó ở một nơi như vậy, trẻ con không gọi *mama* và *papa* như bây giờ.

Đêm đã xuống, Laura vẫn còn nằm thao thức trên chiếc giường có bánh lăn, cô bé cố lắng nghe nhưng không nghe được gì ngoài tiếng những tàn cây rì rào với nhau. Đôi khi, vắng vắng trong đêm, một con chó sói hú lên. Rồi nó đến gần hơn và lại hú lên lần nữa.

Tiếng hú thật đáng sợ. Laura biết lũ chó sói hay ăn thịt các cô gái nhỏ. Nhưng cô bé đang an toàn bên trong

những bức tường gỗ kiên cố. Cây súng của ba treo gần cửa, con chó bun đốm nâu tên Jack, anh bạn tốt trung thành, đang nằm bên cửa giữ nhà. Ba thường nói:

“Ngủ đi Laura. Jack sẽ không để chó sói vào nhà đâu.” Rồi Laura rúc vào trong chăn trên chiếc giường có bánh lăn, nằm sát bên Mary, và ngủ thiếp đi.

Một đêm, ba bỗng cô bé ra khỏi giường và ẵm đến gần cửa sổ để cô bé nhìn thấy bầy chó sói. Có hai con ngồi ngay trước nhà. Chúng giống như mấy con chó lông bờm xồm. Chúng héch chiếc mũi thẳng về phía mặt trăng to tròn, sáng rực, rồi hú lên.

Jack gầm gừ, lờn vờn trước cửa. Lông nó dựng đứng dọc sống lưng, nó nhe hàm răng sắc bén dữ tợn về phía bầy chó sói. Chúng nó tru nhưng chẳng thể vào trong nhà.

Ngôi nhà thật ấm cúng. Trên lầu có gác mái thật rộng, nơi có thể chơi đùa thỏa thích khi mưa lộp độp trên mái ngói. Lầu dưới có một phòng ngủ nhỏ, và một căn phòng lớn. Phòng ngủ có cửa sổ được che bằng màn gỗ. Phòng lớn có hai cửa sổ lồng kính. Ngôi nhà có hai cánh cửa, cửa trước và cửa sau.

Chung quanh nhà là một hàng rào sắt xiêu vẹo để chặn lũ gấu và nai đến gần.

Ngoài sân trước hiên nhà có hai cây sồi lớn tuyệt đẹp. Mỗi buổi sáng khi cô bé thức dậy, Laura thường

chạy đến cửa sổ để nhìn ra bên ngoài. Buổi sáng hôm nọ cô bé nhìn thấy trên mỗi cây sồi lớn treo lủng lẳng một xác nai.

Ba đã săn được mấy con nai ngày hôm trước và mang chúng về vào buổi tối trong lúc Laura còn say ngủ, rồi treo chúng lên cành cây cao để bày chớ sói không thể với tới khối thịt.

Ngày hôm đó ba, má, Laura và Mary có thịt nai tươi cho bữa ăn chiều. Đồ ăn ngon đến nỗi Laura ước gì có thể ăn hết tất cả. Nhưng phần lớn số thịt phải được ướp muối và xông khói để dành ăn vào mùa đông.

Bởi mùa đông đang đến. Ngày ngắn dần đi và cái rét đang luồn qua những ô cửa sổ vào ban đêm. Chẳng bao lâu tuyết sẽ rơi. Lúc ấy ngôi nhà gỗ sẽ bị chôn trong núi tuyết, hồ nước cùng dòng suối sẽ đông cứng. Trong thời tiết băng giá cắt da, chắc gì ba có thể tìm được thú hoang để săn lấy thịt.

Lũ gấu sẽ ẩn trong hang ngủ li bì suốt mùa đông dài. Bầy sóc cũng cuộn tròn trong hang giữa những thân cây rỗng, cái đuôi lông xù che phủ vòng quanh mũ. Bầy nai và thỏ tuy nhút nhát nhưng lại nhanh nhẹn. Cho dù ba săn được một con nai, nó cũng gầy gò trơ xương chứ không mập mạp và tròn trịa như bầy nai vào mùa thu.

Có hôm ba đi săn một mình trong Đại Ngàn phủ đầy tuyết trắng cả ngày dưới cái lạnh cắt da và khi đêm xuống lại trở về nhà với hai tay không, chẳng có gì cho má, Mary và Laura ăn cả.

Cho nên phải dự trữ thật nhiều thức ăn trong ngôi nhà nhỏ trước khi mùa đông đến.

Ba cẩn thận lột da con nai, ướp muối rồi căng nó ra để sau này làm da thuộc. Tiếp đến, ba xẻo thịt, rắc muối lên từng miếng trong lúc đặt chúng lên tấm ván.

Ở góc sân dựng một khúc cây cao được cắt ra từ một thân cây rỗng. Ba đã đóng nhiều cây đinh trong ruột cây, xa đủ tầm tay với từ hai đầu. Rồi ba dựng đứng khúc cây đó lên, đặt một tấm mái che nhỏ lên trên, rồi cắt một khuôn cửa nhỏ gần sát phần cuối gốc. Ba đóng kĩ những bản lè bằng da lên mảnh gỗ mới cắt rồi chỉnh sửa nó vào khớp, và thế là có một cánh cửa nhỏ với lớp vỏ cây còn nguyên trên đó.

Vài ngày sau khi thịt nai đã được ướp muối, ba khoét lỗ ở đầu mỗi miếng thịt và luồn qua một sợi dây. Laura theo dõi ba làm việc này rồi lại theo dõi ba treo thịt lên mấy cây đinh đã được đóng bên trong khúc cây rỗng.

Ba luồn tay qua khung cửa nhỏ và treo thịt lên mấy cây đinh, xa ở mức ba có thể với tới. Tiếp đến, ba bắc